

РЕШЕНИЕ

№ 182

гр. С., 20.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С., ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на тринадесети май през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Тоничка Д. Кисьова

Членове: Мария Ан. Славчева
Крум Б. Гечев

при участието на секретаря Зорка Т. Янчева
като разгледа докладваното от Мария Ан. Славчева Въззивно гражданско
дело № 20225400500127 по описа за 2022 година

И за да се произнесе, взе в предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 и сл. във вр. с чл. 310, ал. 1, т. 1 ГПК.

С Решение № 48/07.03.2022г., постановено по гр.д. № 1319/2021г. по описа на Районен съд – гр. С. са отхвърлени предявените предявените от К. ИЛ. Т.,ЕГН ***** срещу „Водоснабдяване и канализация“ с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „П.Р.С.“ № 2, представлявано от управителя – Р.А.Я. искове с правно основание чл. основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ; чл.344, ал.1, т.2 от КТ; чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ и чл. 344, ал. 1, т. 4 от КТ като неоснователни и недоказани, както и са му възложени в тежест направените от ответното дружество разноски в размер на сумата 2 664лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

Във въззивната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност и неправилност на решението поради допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост на съдебния акт. Направено е оплакване, че районен съд не е отделил подлежащите на доказване факти и в нарушение на чл.155 ГПК не е съобщил на страните общоизвестни и служебно известни факти, които законът определя,че е длъжен да го направи.Изразява несъгласие с приетото от районен съд наличие на бизнес програма, позовавайки се на публикуваните документи в сайта на ответното дружество за периода 2017-2021година, които не са подписани и в тази връзка е направен извод за законосъобразност на извършеното уволнение. Направено е и оплакване,че сключения договор за управление на лицето извършило прекратяване трудовото правоотношение не съдържа бизнес задача за изпълнението, на които работодателят да обоснове уволнение на ръководния състав на дружеството по реда на чл.328ал.2 КТ.

Направено е искане за отмяна бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което предявените искове да бъдат изцяло уважени. Претендира се и присъждане на

направените разноси за двете инстанции.

В законово установения срок по чл. 263, ал.1 ГПК е постъпил писмен отговор от насрещната страна - „Водоснабдяване и канализация“ с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „П.Р.С.“ № 2, представлявано от управителя – Р.А.Я., депозиран чрез процесуалния представител – адв. Б.К. от АК – гр. С., с който се поддържа неоснователност на въззивната жалба. Поддържа се, че първостепенният съд законосъобразно и правилно е приел, че процесната заповед съдържа всички необходими данни, характеризиращи прекратяването на трудовото правоотношение на жалбоподателя. Поддържа се законосъобразност на извода на съда, че сключеният договор за управление на лицето, извършило прекратяването на трудовото правоотношение на ищеца с „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, съдържа конкретна бизнес задача, както и неоснователност на оплакванията във въззивната жалба, че съдът се е позовал в обжалваното решение на документи, които са публикувани на сайта на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, които не съдържат подпис на управителя на дружеството, тъй като се касае за общоизвестни факти по смисъла на чл.155 от ГПК, които не подлежат на доказване.

Направен е довод, че процесният бизнес план е одобрен с Решение № БП-Ц-2 от 26.04.2017г. на КЕВР, а съдебната практика е еднозначна, че при сключен договор за управление той трябва да съдържа определени бизнес задачи, като управляващият е длъжен да разработи бизнес програма, която да предложи и да изпълни по време на действие на договора. Бизнес задачите може да бъдат поставени и с други актове и документи, стоящи извън самия договор за управление стига да е налице връзка между тях. По тези съображения счита, че оплакването във въззивната жалба относно липсата конкретни бизнес задачи, за изпълнението на които работодателят може да пристъпи към прекратяване на трудовото правоотношение на ръководния състав по реда на чл. 328, ал. 2 КТ е неоснователно, а обжалваният първоинстанционен съдебен акт е законосъобразно и правилно. Претендира се и присъждане на направените разноси във въззивното производство.

В съдебно заседание редовно и своевременно призован жалбоподателят К.Т. се явява лично и чрез пълномощника си адв.Н.Н., който поддържа изцяло депозираната въззивна жалба.

Въззиваемият – „Водоснабдяване и канализация“ –гр. С., редовно и своевременно призован се представлява от адв. Б.К., който поддържа становище за неоснователност на въззивната жалба и предлага да се потвърди атакувания съдебен акт.

Окръжен съд – гр. С., като взе предвид оплакванията, изложени във въззивната жалба и писмения отговор и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Воззивната жалба е депозирана в законово установения срок, от процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт подлежащ на възивно обжалване, поради което се явява процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

При служебната проверка на основание чл. 269 от ГПК се констатира, че решението е валидно - постановено е в рамките на правораздавателната компетентност на съдилищата по граждански дела и допустимо – съдът се е произнесъл по иск, с който е бил сезиран – по предмета на делото, правилно изведен въз основа на въведените от ищеца твърдения и заявления петитум.

При разглеждане на делото от фактическа страна е установено, че между страните е съществувало трудово правоотношение и е заемал длъжността заместник управител, по силата на сключен трудов договор № 10/30.03.2015година, като трудовото правоотношение е прекратено считано от 15.11.2021година със заповед №28/11.11.2021година на управителя на ВИК ЕООД С., на основание чл.328ал.2 КТ поради сключен договор за управление на

предприятието.

Установено е също така, че с решение на едноличния собственик на капитала, в редакцията му от 02.02.2021 година е приет учредителния акт на ВИК ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С., ул. П.Р.С. №2 е юридическо лице по смисъла на чл. 113 и следващите ТЗ, чийто едноличен собственик на капитала е "Български ВИК Холдинг" ЕАД, като съгласно чл. 9 в правомощията на едноличния собственик са всички решения, които по смисъла на ТЗ са от компетентността на общото събрание на съдружниците, както и да определя направленията на дейността на дружеството и да одобрява бизнес програмата, да избира и уволнява управители, а съгласно чл. 11 управителят организира и управлява оперативната дейност на дружеството, като организира изпълнението на решенията на едноличния собственик, организира дейността на дружеството, осъществява оперативното му ръководство, стопанисването и опазването на имуществото, сключва трудови договори със служители и други.

С договор за възлагане на управление на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД – С. № РД-02-16ф/10.02.2021 г., сключен между министъра на регионалното развитие и благоустройството и М. Х. Н. като управител на ответното дружество, последният е приел да управлява дружеството за срок от три години. Възложени са му правомощия да взема решения по всички въпроси, които не са от компетентността на едноличния собственик на капитала, да сключва и прекратява трудови и граждански договори и др.. Предвидени са основанията за прекратяване на договора, като основното от тях, посочено в чл. 8 е освобождаването на управителя с решение на едноличния собственик на капитала.

Съгласно протокол № 32/14.10.2021 г. на „Български ВиК Холдинг“ ЕАД са взети решения за освобождаване на М. Х. Н. като управител на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД – С.; избор на Р.А.Я. за управител за срок до провеждане на конкурс и избор на управител на дружеството; сключване на договор за възлагане на управлението на дружеството с избрания управител.

С договор за възлагане на управление на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД – С. № ЧР-02-005/20.10.2021 г., сключен между изпълнителния член на УС на „Български ВиК холдинг“ ЕАД и Р.А.Я. като управител на ответното дружество, последната е приела да управлява дружеството за срок до провеждане на конкурс и избор на управител на дружеството. Възложени са ѝ правомощия да взема решения по всички въпроси, които не са от компетентността на едноличния собственик на капитала, да сключва, изменя и прекратява трудови и граждански договори и др. Предвидени са основанията за прекратяване на договора, като основното от тях, посочено в чл. 8 е освобождаването на управителя с решение на едноличния собственик на капитала. В чл. 3 са предвидени задълженията на управителя. Според чл. 3.5 следва да представя за сведение в „Български ВиК холдинг“ ЕАД одобрения от КЕВР бизнес – план за съответния период от време и отчетния доклад за бизнес – плана. Съгласно чл. 3.6 има задължение да разработи и представи за одобрение бизнес програма за развитие на предприятието в съответствие със срока и изискванията на ППЗПП, като първата бизнес програма се изготвя и приема до края на 2021 г. В чл. 3.20 са заложили конкретните показатели – обект на изпълнение на договора и съгласно бизнес планове на В и К операторите - рентабилност на 100 лв. нетни продажби; загуба на питейна вода, съгласно утвърдения бизнес план от КЕВР; събираемост съгласно утвърдения бизнес план от КЕВР; обща ликвидност и качество на питейната вода. Според чл. 6 възнаграждението на управителя се определя при условията и по реда на чл. 56 ППЗПП и заповед № РД-02-14-502/26.06.2020 г. на МРРБ и видно от отделните клаузи – чл. 6, чл. 6.2 и чл. 6.7 размерът на възнаграждението изцяло се определя и зависи от постигнатите резултати.

При тази правилно установена фактическа обстановка, въззивният състав счита предявените обективно и кумулативно съединени искове – главен с правно основание

чл.344 ал.1т.1 КТ за признаване уволнението за незаконно и неговата отмяна, както и акцесорните искове за възстановяване ищеца на заеманата длъжност от преди уволнението - заместник управител, с правно основание чл.344 ал.1т.2 КТ и иска по чл.344ал.1 т.3 във вр.- с чл.225 ал.1 КТ за присъждане обезщетение за времето, през което ищецът е останал без работа поради уволнението за периода от 15.11.2021година до 15.02.2022година за неоснователни и недоказани, като изложените от районен съд мотиви се споделят изцяло от въззивния съд.

Извършеното уволнение е на основание чл.328 ал.2 КТ поради сключване договор за управление на предприятието, съгласно която норма служителите от ръководството на предприятието могат да бъдат уволнени с предизвестие в сроковете по чл. 326, ал. 2 и поради сключването на договор за управление на предприятието, като уволнението може да бъде извършено след започване на изпълнението по договора за управление, но не по-късно от 9 месеца. Следователно законността на едностранното прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 328, ал. 2 КТ се предпоставя от проявлението на следните юридически факти -

компетентен орган на работодателска власт да е прекратил трудовото правоотношение; служителът да е бил измежду лицата, които представляват „ръководство на предприятието“ по смисъла на § 1, т. 3 КТ;

преди прекратяването на трудовото правоотношение да е бил сключен договор за управление на предприятието и да е започнало изпълнението на договора за управление, като уволнението да е извършено в 9-месечен срок от този момент.

Особеното при това основание за прекратяване на трудовия договор е, че към горепосочените предпоставки съдебната практика „добавя“ още една, свързана с характера на договора за управление, която обосновава правото на уволнение по чл. 328, ал. 2 КТ по икономически съображения, без да се излагат мотиви, дадено на управителя при сключен договор за управление на дружеството именно с оглед постигането на определени икономически резултати с нов управленски екип.

Съдебната практика еднозначно приема, че при сключване на нов по време договор за управление, независимо дали той е с ново лице или такова, което е имало предходен договор за управление, дали бизнес програмата следва да е нова, сходна или идентична като съдържание е без значение. Същественото е всеки договор за управление да съдържа бизнес задача с конкретни икономически показатели, които управляващият предприятието трябва да постигне (производителност, рентабилност, обем на оборота, печалби, поддържане на определен брой работни места, финансови задължения и инвестиции), а въз основа на бизнес задачата, управляващият е длъжен да разработи бизнес програма, която да предложи и следва да изпълни по време на действие на договора. Бизнес задачата може да бъде поставена и с други актове и документи, стоящи извън самия договор за управление, стига да е налице връзка между тях, в какъвто смисъл е Решение № 249 от 4.07.2013 г. на ВКС по гр. д. № 1358/2012 г., IV г.о., ГК, което настоящия състав споделя.

Освен това, изпълнителният директор има възможност при наличие на изрична клауза в договора за управление, в определен или технологично необходим срок да разработи бизнес програма в отделен документ след сключването на договора съгласно даденото разрешение в практиката на ВКС обективизирана в Решение № 215 от 3.07.2014 г. на ВКС по гр. д. № 7007/2013 г., IV г. о., ГК.

Относно изискването служителът да е бил измежду лицата, които представляват „ръководство на предприятието“ по смисъла на § 1, т. 3 КТ следва да бъде отбелязано, че съгласно дефинитивната правна норма на § 1, т. 3 КТ „ръководство на предприятието“ е ръководителят на предприятието, неговите заместници и други лица, на които е възложено ръководството на трудовия процес, включително и в поделение на предприятието.

Настоящият съдебен състав се солидаризира с извода направен от районен съд, че в

настоящата хипотеза заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение съдържа всички изискуеми от закона реквизити. В същата е посочен работодателят, авторът на заповедта – управителят на въззиваемото дружество, а в мотивите към нея е посочено, че трудовият договор с въззивника се прекратява на основание чл. 328, ал. 2 КТ поради сключването на договор за управление на предприятието с инж. Я.. Съгласно формираната съдебна практика в решение № 379 от 10.11.2015 г., постановено по гр. д. № 2863/2015 г. по описа на ВКС, IV г.о. това посочване на конкретния договор за управление и на разпоредбата на чл. 328, ал. 2 от КТ в мотивите на заповедта е напълно достатъчно за нейното мотивиране при това основание за уволнение, тъй като преценката за освобождаването му е по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол.

Основанието за уволнението по чл. 328, ал. 2 КТ е сключеният договор за управление и възложените с него на управителя задачи за успешно управление на стопанската дейност и изпълнение на определената с него бизнес програма, като именно за изпълнението на която и за ефективната дейност на ръководената от него стопанска дейност, законът предоставя на управителя и право да подбере нов екип по негова преценка.

Настоящият съдебен състав счита, че в процесния случай е налице сключен договор за управление на предприятието, съдържащ конкретна бизнес задача. С решение № БП-Ц-2 от 26.04.2017 г. на КЕВР на закрито заседание, проведено на 26.04.2017 г., е разгледало подаденото от „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, гр. С. заявление с вх. № В-17- 20- 9 от 30.06.2016 г. за одобряване на бизнес план за развитие на дейността на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, гр. С. като ВиК оператор за периода 2017-2021 г., изменено и допълнено със заявление с вх. № В-17- 20-9 от 18.07.2016 г., заявление с вх. № В-17-20-9 от 16.09.2016 г., заявление с вх. № В[1]17- 20-9 от 29.11.2016 г. и заявление с вх. № В-17-20-9 от 25.01.2017 г.; и заявление с вх. № В-17-20-10 от 30.06.2016 г. за утвърждаване и одобряване на цени на ВиК услуги, изменено със заявление с вх. № В-17-20-11 от 16.09.2016 г., заявление с вх. № В-17- 20-10 от 06.12.2016 г. и заявление с вх. № В-17-20-10 от 25.01.2017 г., бизнес планът за 2017-2021г. е одобрен. В последствие е изготвен и внесен за одобрение в КЕВР нов бизнес план за периода 2022-2026г. В Решение № 215 от 3.07.2014г. на ВКС по гр. д. № 7007/2013 г., IV г. о., ГК е прието, че изпълнителният директор има възможност, при наличие на изрична клауза в договора за управление, в определен или технологично необходим срок да разработи бизнес програма в отделен документ след сключването на договора. Конкретни бизнес задачи са поставени в чл. 3.20 от договор за възлагане на управление на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД – гр. С. №ЧР-02-005/20.10.2021г., сключен между въззиваемото дружество и управителя Я. във връзка с утвърдения бизнес план от КЕВР за периода 2017 – 2021г. Неоснователно е оплакването на жалбоподателя, че съдът се е позовал на документи, публикувани в сайта на ВИК, тъй като не съдържат подпис на управителя на дружеството, които факти са общо известни по смисъла на чл.155 ГПК и затова не подлежат на доказване.

Неоснователно е и оплакването, че не е налице бизнес план за периода, тъй като не е подписан, последният е одобрен от държавния регулаторен орган с Решение №БП-Ц-2 от 26.04.2017 година на Комисията за енергийно и водно регулиране-меню решения 2017г.).

Освен това съгласно практиката на ВКС обективизирана в Решение № 249/04.07.2013г. по гр.дело № 1358/2012година ,IV г.о., като бизнес задачите могат да бъдат поставени и с други актове, и документи извън самия договор на управление, ако е налице връзка между тях.

В настоящият случай сме изправени пред такава хипотеза, в която бизнес задачите са извън договора за управление и са конкретизирани в различни подзаконови актове и документи-Закона за водите, Закона регулиране на водоснабдителните и канализационни услуги, Стратегия за развитие и управление на водоснабдяването и канализацията в РБ, регионални и генерални планове на ВИК системите и предоставяне услугите в границите на

една или повече обособени територии.договорите за управление. Дейността се упражнява в специфичен отрасъл-водоснабдяване и канализация, която предполага и специфични бизнес цели, и задачи, които са част от стоящите такива пред целия отрасъл.

Съгласно разпоредбата на чл. 3.20 от договора за възлагане на управление, на управителя – инж. Я. е поставена конкретна бизнес задача с посочени икономически показатели, (рентабилност на 100 лева нетни продажби в %, загуби на питейна вода – съгласно утвърдения бизнес план от КЕВР, събираемост, ликвидност и качество на питейната вода – 94), като от изпълнението на посочените в табличен вид икономически показатели зависи и размерът на възнаграждението на управителя Я. – чл. 6 от договора. Във връзка с изпълнението на поставените бизнес задачи е предприето изготвянето и е внесен за одобрение последващият бизнес план на дружеството, който следва да се изпълни по време на действие на договора за управление, в какъвто смисъл е и практиката на ВКС обективирана в Решение № 178 от 07.11.2016 г. на ВКС по гр.д. № 1838/2016г. на III г.о .

Предвид гореизложеното и поради съвпадане изводите на настоящия състав с изложените от районен съд, атакуваното решение е законосъобразно постановено и следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора направените разноски в настоящето производство за ползвана адвокатска помощ, които са своевременно поискани и надлежно документирани, както и е представен списък по чл.80 ГПК следва да се възложат в тежест на жалбоподателя в размер на сумата на 2 664 лева с ДДС.

Неоснователно се явява направеното от страна на въззивника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, доколкото възнаграждението за процесуален представител на въззиваемото дружество се присъжда по предявените два обективно кумулативно съединени иска за признаване уволнението за незаконно и неговата отмяна, както и иска за възстановяване на уволнения на длъжността заемана отпреди уволнението, определено на основание на чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба №1 за минимални размери на адвокатски възнаграждения – две минимални работни заплати, които към момента на изпълномощаването са в размер на 650 лева или общо 1300 лева, за паричния иск за присъждане обезщетение за оставане без работа в размер на сумата 17 397.27 лева се дължи сумата 830 лева, плюс 3% за горницата над 10 000 лева, т.е. възнаграждение в размер на сумата 1051.92 лева или общо 2 351 лева, към което договорено и изплатено възнаграждение следва да се включи и ДДС.

Мотивиран от гореизложеното, Окръжен съд – гр. С.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 48/07.03.2022г., постановено по гр.д. № 13 99/2021г. по описа на Районен съд – гр. С. като законосъобразно постановено.

ОСЪЖДА К. ИЛ. Т. да заплати на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, с ЕИК: *****, представлявано от управителя инж.Г.В. направените разноски пред въззивния съд за ползвана адвокатска помощ в размер на сумата 2 664 (две хиляди шестотин шестдесет и четири) лева с включен ДДС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС на Република България в едномесечен срок, считано от 27.07.2022 година.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____